

udtrykkelige henvisning til retsplejelovens § 526, stk. 2, at udlæggets plads i rækkefølgen regnes efter tidspunktet for udlæggets foretagelse, dvs. tidspunktet for kendelsens afsigelse. Hvor der ved samme kendelse er tillagt flere private erstatnings søgende fyldestgørelsesadgang i det beslaglagte, vil de i deres indbyrdes forhold være ligestillede. Auktionsprovenuet skal derfor fordeles forholdsmæssigt efter kravenes størrelse. Er der tale om henholdsvis et privat og et offentligt erstatningskrav, skal det private erstatningskrav tillægges prioritet forud for det offentlige erstatningskrav, jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 2.

Efter domsafsigelsen vil det normalt være politiet, der som udlægshaver og den, der har det beslaglagte gods i forvaring, begærer tvangsauktionen afholdt og forestår udlodningen af provenuet til de berettigede, alt i overensstemmelse med rettens afgørelse herom ifølge § 807 d, stk. 3, og i givet fald vil det også påhvile politiet at udbetale et eventuelt overskydende beløb til domfældte.

Såfremt tvangsrealisation af beslaglagt gods skal finde sted alene til dækning af et privat erstatningskrav, forudsættes det dog, at det sker efter den pågældendes egen begæring på samme måde som i andre tilfælde af tvangsrealisation, der iværksættes af private udlægshavere.

Twister mellem politiet og den domfældte om fuldbyrdelsen af en straffedom afgøres af retten, jf. § 998, stk. 1. I medfør af denne bestemmelse vil der kunne ske indbringelse for retten af tvister om opgørelsen af straffesagens omkostninger og andre spørgsmål i den forbindelse, som retten ikke måtte have taget stilling ved afgørelsen om anvendelse af det beslaglagte gods.

§ 998 indeholder ikke hjemmel til, at retten kan træffe afgørelse i tvister mellem politiet og en privat rettighedshaver eller mellem flere private rettighedshavere. Det foreslås derfor, at der skabes hjemmel for, at retten kan tage stilling til sådanne tvister, der måtte opstå efter sagens afslutning. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, jf. stk. 3, 2. pkt.

Efter forslaget er alle politiets skridt i forbindelse med beslaglæggelse således undergivet juridisk kontrol.

Såfremt en straffesag, hvor der er sket beslaglæggelse i medfør af forslagets § 802, stk. 2, undtages som kan sluttes med en udenretlig bødevedtagelse, forudsættes det, at det gøres til et vilkår for sagens slutning på denne måde, at sigtede betaler de skyldige beløb eller accepterer, at det beslaglagte anvendes til dækning af de krav, som beslaglæggelsen er sket til sikkerhed for. I tilfælde, hvor en sag ellers kunne være

sluttet udenretsligt, men hvor sigtede ikke accepterer et sådant vilkår, må sagen indbringes for retten, der afgør spørgsmålet ved kendelse.

Ved den sigtedes accept af et vilkår om anvendelse af beslaglagt gods ophører beslaglæggelsen, der indtil da har haft retsvirkning som arrest, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807 b, stk. 2, og ejendomsretten over det beslaglagte overgår umiddelbart til den berettigede, idet dog tredjemand f.eks. ved udlæg kan have erhvervet bedre ret. Ved værdikonfiskation af et bestemt aktiv eller en del af et aktiv får accepten dog alene virkning som udlæg.

Hvis der ikke er tale om penge eller andet, hvis værdi umiddelbart kan fastslås, og det er påkrævet, at der afholdes tvangsauktion over det beslaglagte, inden mellemværendet endeligt gøres op, må spørgsmålet dog indbringes for retten med henblik på at tilvejebringe et auktionsgrundlag.

Vedtagelse af en bøde eller betaling af erstatning til forurettede som vilkår i forbindelse med et tiltalefald kræver rettens godkendelse, jf. retsplejelovens § 723, stk. 3, og retten vil i givet fald kunne afsige kendelse om anvendelsen af beslaglagt gods i tilknytning til en sådan godkendelse.

Såfremt en straffesag sluttes udenretsligt, uden at der opnås en ordning eller en retsafgørelse vedrørende anvendelsen af beslaglagt gods, medfører det, at beslaglæggelsen bortfalder. Dette svarer til retsstillingen, såfremt en sag sluttes med domfældelse, uden at der tages stilling til, hvorledes det beslaglagte skal anvendes.

Reglen i *stk. 4* er ny. I tilfælde, hvor retten beslutter at udskyde forurettedes erstatningskrav til civilt søgsmål, kan en beslaglæggelse, der er iværksat med henblik på sikring af et sådant krav, efter forslaget opretholdes, hvis civil sag anlægges eller ansøgning i henhold til offererstatningsloven indgives inden for en kort frist. Der foreslås her en frist på 4 uger svarende til ankefristen i civile sager.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes i tilfælde, hvor der ikke er grund til at betvivle eksistensen af forurettedes erstatningskrav, men hvor dette ikke kan opgøres på domstidspunktet.

Der er ikke medtaget en henvisning til færdselslovens adhæsiionsregler - dvs. reglerne om behandling af erstatningskrav under færdselsstraffesager - idet disse alene omfatter tilfælde, hvor erstatningskravet er dækket af en lovpligtig ansvarsforsikring. Der er derfor næppe behov for beslaglæggelse til sikring af erstatningskravet i disse tilfælde.

Såfremt der herefter under den civile sag tilkendes